

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1865/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 5:8. § (3) és (5) bekezdése, valamint a Győri Törvényszék 2.Pkf.50.066/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Steixner Ferenc ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és a 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz, melyben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:8. § (3) és (5) bekezdése, valamint a Győri Törvényszék 2.Pkf.50.066/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték. Álláspontjuk szerint a sérelmezett Ptk. rendelkezések, valamint az azokon alapuló bírói döntés sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes hatósági eljáráshoz való jogukat, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogukat, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogukat.
- [2] Az indítványozók kérték továbbá, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel a Győri Járásbíróságot, hogy a Győri Törvényszék 2.Pkf.50.066/2025/3. számú végzésének végrehajtását függessze fel.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze az Alkotmánybíróság számára rendelkezésre bocsátott iratanyag alapján.
- [4] 2.1. Az alapügy szerint az alperesek, a felperesek (a továbbiakban: indítványozók) és egy harmadik személy osztatlan közös tulajdonát képező 4 lakásos épülethez két udvari és két utca felől megközelíthető garázs tartozik.

- [5] A közös tulajdonú ingatlan udvarát a tulajdonosok 1992-ben körbekerítették, azt gyalogosan a lépcsőházon, kerti kapun keresztül, míg gépjárművel egy kapun keresztül lehetett megközelíteni. 1996-ban a kaput elektronikus nyitóberendezéssel látták el. Az alperesek és az indítványozók között 2024-ben azért alakult ki vita, mert az indítványozók nem biztosították az alperesek számára a hátsó udvarba gépjárművel történő bejutás lehetőségét. Az alperesek ennek érdekében birtokvédelmi kérelmet nyújtottak be Győr Megyei Jogú Város jegyzőjéhez, aki kérelmüknek határozatával helyt is adott, és kötelezte az indítványozókat az eredeti birtokállapot helyreállítására, egy, a kaput nyitó távirányító biztosításával az alperesek részére.
- [6] 2.2. Az indítványozók a jegyző birtokvédelmi eljárását követően birtokvédelem iránti pert indítottak az alperesek ellen. Az indítványozók kereseti kérelmükben kérték, hogy a bíróság a jegyzői határozatot változtassa meg és utasítsa el a birtokvédelmi kérelmet, továbbá a birtokvédelmi határozat végrehajtásának felfüggesztését is indítványozták. Keresetük szerint az ingatlan első tulajdonosai korábban már megállapodtak a kert és a rendelkezésre álló kocsibeállók használata vonatkozásában, mindemellett az alperesek soha nem használták parkolásra a kertet, illetve kapunyitó távirányítóval sem rendelkeztek korábban.
- [7] A Győri Járásbíróság a P.21.746/2024/2. számú végzésében az indítványozók jegyzői határozat felfüggesztésére vonatkozó kereseti kérelmét alaposnak találta. Az elsőfokú bíróság indokolása szerint a jogvita rendezéséhez a vita jogalapjának a tisztázása, ennek érdekében pedig bizonyítási eljárásra van szükség, amelyet bírósági eljárás keretében lehet rendezni. A jegyző csupán a birtokállapot helyreállításáról, vagyis ténykérdésről hozhat határozatot. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság csak a felfüggesztés vonatkozásában hozott döntést – mellyel kapcsolatban a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 567. §-a nem határozza meg a felfüggesztés iránti kérelemről szóló döntés szempontjait – illetve ennek körében az annak elmaradásával kapcsolatos hátrányok és előnyök mérlegelését végezte el és arra az álláspontra jutott, hogy a felfüggesztés kisebb érdeksérelmet okoz a feleknek.
- [8] 2.3. Az elsőfokú bíróság végzése ellen az I. rendű alperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte annak megváltoztatását, a felfüggesztésre irányuló kérelem elutasítását. Keresete szerint az elsőfokú végzés sérti a Ptk. 5:5. § (1) és (4) bekezdésének, valamint az 5:21. § és 5:22 §-a rendelkezéseit, mert a végzés indokolásában kifejtettek ezen jogszabályi rendelkezésekkel ellentétesek. Álláspontja szerint a felfüggesztés iránti kérelemre való döntéseknek jogszabályi alapokon kell nyugodniuk, mely jogszabályi alapok a Ptk. hivatkozott rendelkezései, ami alapján alperesek is jogosultak az udvart használni, birtokolni, hasznosítani. Erre vonatkozó megállapodás hiányában a használatra a Ptk. 5:21. § és 5:74. § rendelkezései az

irányadók, a jegyzői határozat ezek érvényesülését biztosítja és semmi nem indokolja, hogy a jogvita érdemi eldöntéséig a közös udvar használati rendje eltérjen a jogszabályi rendelkezésektől.

- [9] Az alanyi jogok felfüggesztése az udvar birtoklására és használatára lényegesen nagyobb érdeksérelmet okoz. Egyebekben kiemeli, hogy a kapu nem kizárólag a gépjárművel történő behajtásra szolgál, hanem egyéb tevékenységek – pl. karbantartási munkák, betegellátási feladatok – ellátására is igénybe vehető. Mindezekre tekintettel a felfüggesztéssel járó érdeksérelem jóval nagyobb, mint a felperes sérelme a felfüggesztés elmaradásával.
- [10] Az indítványozók álláspontja szerint az udvar használata vonatkozásában 1991-től kialakult egy, a tulajdonostársak által elfogadott rend, ennek módosítására az alperesek részéről 2024-ig nem érkezett igény. Az indítványozók álláspontja szerint a jegyzői határozat jogkövetkezménye a fennálló használati rend felülírása birtokvédelem címén. Abban az esetben, ha az alperesek távirányítót kapnának a kert bejárat kapujához, akkor a használat kialakult rendjét, a jelenlegi használati módot önkényesen megváltoztatnák. A kapunyitó átadása tehát nem az eredeti birtokállapot helyreállítását szolgálná, hanem további vitákhoz vezetne. E körben hivatkoztak a Kúria egy korábbi határozatára, melyben kimondta, hogy a kialakított használati rend alapján a tulajdonostársakat birtokvédelem birtokháborítás hiányában nem illeti meg. Indítványozó szerint a Pp. 567. § iránymutatásainak hiányában a lehetséges érdeksérelmeket kellett mérlegelnie az elsőfokú bíróságnak a döntése meghozatalakor, döntésének pedig logikus magyarázatát adta végzése indokolásában.
- [11] Az alperesi fellebbezés nyomán a Győri Törvényszék 2.Pkf.50.066/2025/3. számú végzésében az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta, a jegyzői határozat végrehajtásának felfüggesztését mellőzte. A Győri Törvényszék indokolása szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 567. § (1) bekezdés alkalmazása során azt helyesen állapította meg, hogy ezen jogszabályi rendelkezés nem határozza meg a jegyzői határozat végrehajtása iránti kérelem tárgyában hozandó döntés szempontjait, ugyanakkor tévesen nem tekintette irányadónak a Ptk. 5:8. § (5) bekezdését, mely az anyagi jog szempontjából határozza meg a döntés alapját adóan vizsgálendő körülményeket. A rendelkezés szerint a bíróság elrendelheti a birtoklás kérdésében a jegyző által hozott határozat végrehajtásának felfüggesztését, ha a rendelkezésre álló adatok alapján a határozat megváltoztatása várható. Amennyiben a rendelkezésre álló adatok alapján nem tehető megállapítás arra, hogy a határozat megváltoztatása várható, akkor a jegyző birtokvédelmi határozatának végrehajtása nem függeszthető fel. A törvényszék álláspontja szerint az elsőfokú bíróság végzésének indokolásában kifejtettek épp azt támasztják alá, hogy az elsőfokú bíróság is úgy ítélte meg, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem foglалható állás a tekintetben, hogy várható-e a határozat megváltoztatása. Ez pedig független a felek méltányolható érdekeitől, –

konkrétan a közös tulajdon tárgyán, annak tulajdoni hányada szerint a tulajdonostársakat megillető használati, hasznosítási jogosultságoktól – melyet a jegyzői határozat tartalma a jogvita érdemi elbírálásáig biztosít.

- [12] 2.3. Az indítványozók ezt követően nyújtottak be az Abtv. 26. § (1) bekezdése, továbbá az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt.
- [13] Az indítványozók szerint a Ptk. – Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján – megsemmisíteni kért 5:8 § (3) bekezdése és (5) bekezdése sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt jogokat. Megítélésük szerint ezen rendelkezéseknek a bírói gyakorlat alaptörvény-ellenes tartalmat tulajdonít. Ezzel összefüggésben az indítványozók igénye kiterjed arra is, hogy az Alkotmánybíróság mondja ki, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezések a sérelmezett bírósági eljárásban nem alkalmazhatók.
- [14] Az indítványozók a Ptk. 5:8. § (3) bekezdés alaptörvény-ellenességének indokolása körében kifejtik, hogy mivel a rendelkezés kizárja a jegyzői határozat elleni közigazgatási úton történő jogorvoslatot emiatt az indítványozók a polgári eljárás keretében kénytelenek voltak egy olyan döntést érdemben támadni, amely esetükben orvosolhatatlan eljárási szabályszegéssel jött létre (a jegyző nem ténykérdésben, hanem jogkérdésben, valamint 1 éven túli jogsérelem vonatkozásában határozott). Abban az esetben, ha a jegyzői határozat közigazgatási bíróság előtt lenne támadható, akkor a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 85. § (3) bekezdése alapján a jegyzői határozat semmisségét automatikusan kellett volna figyelembe venni, polgári eljárás esetében azonban a semmisségi ok automatikus érvényesülésére nincs mód. Mindezek mellett a polgári perben a felperes indítványozóknak kell cáfolniuk a birtoksértés tényét, míg közigazgatási perben ez fordított. Ebből következően sérül az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti – kedvezőbb feltételrendszerű – jogorvoslathoz való joguk. Az indítványozók hivatkoznak a 2017.El.II.JGY.P.2. számú, a jegyző előtt indított birtokvédelmi ügyek bírósági gyakorlata tárgykörre felállított joggyakorlat-elemzőcsoport összefoglaló véleményére (a továbbiakban: Vélemény), melyben rögzítésre került, hogy a Ptk. 5:8. § (3) bekezdése a bírói gyakorlatban azzal a tartalommal érvényesül, hogy az eljárásban a jegyzői eljárás legsúlyosabb szabálysértései sem vehetők figyelembe, illetve az erre való hivatkozást a bíróságok figyelmen kívül hagyják, vagyis az indítványozó terhére az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmével hozott hatósági határozat megváltoztatására irányuló eljárásban sérül a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti hatékony jogorvoslathoz való jog.
- [15] A Vélemény értelmezése – melyet a Törvényszék az indokolásában is alkalmaz – a Ptk. 5:8. § (5) bekezdése vonatkozásában az, hogy a bíróságnak a birtokláshoz való jog alapján kell döntenie és ha a rendelkezésre álló adatok alapján úgy látja, hogy a határozat megváltoztatása várható úgy fel kell vállalni ezt a döntést.

- [16] Az indítványozók álláspontja szerint azonban így a jegyzői döntés megalapozatlanságának kockázatát a bíróság a sérelmet szenvedett félre, jelen esetben az indítványozókra hárítja, miközben a közvetlen jogsérelem orvoslására – vagyis a jegyzői határozat szabálytalanságának megállapítására és ennek alapján a határozat automatikus megsemmisítésére – nincs valódi lehetőség. Ennek a kiterjesztő jogértelmezésnek következtében pedig sérül az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése, valamint a XIV. cikk (1) bekezdése szerinti jog.
- [17] Az indítványozók az alkotmányjogi panaszuknak az Abtv. 27. §-a szerinti elemében előadták, hogy álláspontjuk szerint a Győri Törvényszék végzése sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot, a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogot, erre tekintettel kéri annak megsemmisítését, valamint a Győri Járásbíróság felhívását arra, hogy a Győri Törvényszék 2.Pkf.50.066/2025/3. számú végzésének végrehajtását függeszse fel.
- [18] A Törvényszék végzésének indokolása szerint mivel a rendelkezésre álló okiratok alapján nem lehet a birtokzavarás tény- és jogkérdéseit tisztázni, további bizonyításra van szükség, ennek következtében nem lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy a határozat megváltoztatása várható-e a bírósági eljárásban a birtokper során. Ennek megfelelően szükséges a Ptk. 5:8. § (5) bekezdésének alkalmazása, amely szerint a végrehajtás felfüggesztése ebben az esetben nem rendelhető el. Az indítványozók álláspontja szerint végeredményben így az ő terhükre esik az a körülmény, hogy a jegyzői határozat alapját képező tényállás nem volt megfelelően tisztázott. Az indítványozók ehelyütt hivatkoznak az Alaptörvény 28. cikkére, mely alapján a bíróságok kötelesek a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezni, döntéseknél azonosítaniuk kell az ügy alapjogi vonatkozásait. Álláspontjuk szerint az ügy kapcsán az elsőfokú bíróság ezen feltételnek megfelelően járt el, a Törvényszék azonban nem, ennek ellenére ezen cikk sérelmét nem állították. A Törvényszék álláspontja szerint a jegyzői határozat tartalma a jogvita érdemi elbírálásáig a helyzetet deklarálja. Az indítványozók megítélése szerint a jegyzői határozat tartalma egy olyan helyzetet deklarál, amely orvosolhatatlan szabályszegések eredményeképp született meg. Az indítványozók szerint a törvényszék végzésének előfeltétele volt a Ptk. 5:8. § (3) bekezdésének alkalmazása, tehát a végzése meghozatalakor mind a Ptk. 5:8. § (3) bekezdését, mind pedig a Ptk. 5:8. § (5) bekezdését alkalmazta, melyek egyébként érdemben befolyásolták is a döntést és a fenti indokok mentén az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (1) bekezdésében, valamint az XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogok sérelmét eredményezték az eljárásban.
- [19] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. § (1) bekezdése szerinti indítvány megfelel-e az

alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.

- [20] 3.1. Az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasznak a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében, vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye. Az Alkotmánybíróság az indítvány Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított elemével kapcsolatban megállapította, hogy annak tekintetében nem az ügy érdemében hozott, vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntésre történik hivatkozás, ezért ezen elem vonatkozásában alkotmányjogi panasznak nincs helye {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}.
- [21] 3.2. Az Alkotmánybíróság az indítványozók Abtv. 26. § (1) bekezdés szerinti panaszelemével kapcsolatban a következőket állapította meg. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozók az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt betartva nyújtották be, mivel a Győri Törvényszék 2.Pkf.50.066/2025/3. számú végzését 2025. június 11-én vették át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2025. július 2-án, illetve a hiánypótlást 2025. augusztus 30-án terjesztették elő. Az indítványozók megjelölték az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozók jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése] és az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti, támadott jogszabályi rendelkezéseket, továbbá kifejezett kérelmet azok megsemmisítésére, valamint érvelést arra, hogy ezek miért sértik az Alaptörvény felhívott rendelkezéseit. Az indítványozók jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját ügyükkel összefüggésben terjesztették elő alkotmányjogi panaszukat. Az indítványozók jogi képviselője az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviseletre szóló meghatalmazását csatolta.
- [22] 3.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [23] Az Alkotmánybíróság az indítványozóknak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével kapcsolatban előadott érveit annak tartalma alapján vizsgálta, és azokat – mivel a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét állították – nem a tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal kapcsolatban, hanem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értékelte. Ehhez mérten az adott ügyben megállapítható, hogy a jegyzői határozat esetleges szabálytalansága nem volt és nem is lehetett a bírósági eljárások tárgya.

- [24] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [25] Mindezek mellett megállapítható, hogy az indítványozók az alkotmányjogi panaszban törvényességi kérdéseket vetettek fel, az alapügyben eljáró bírósági jogértelmezésnek és jogalkalmazásnak a kritikáját fogalmazták meg, a sérelmezett jogszabályi rendelkezések alkalmazásával összefüggésben tévesnek tartják az ügyben hozott bírói döntést, s valójában egy számukra kedvező tartalmú, új döntés meghozatalát kívánják elérni.
- [26] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben nem merült fel olyan, a támadott jogszabályi rendelkezésekre kiható alaptörvény-ellenesség kételye, vagy ezzel összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, amely az alkotmányjogi panasz befogadását megalapozná.
- [27] Az Alkotmánybíróság megjegyzi továbbá, hogy az indítványozók az alapügyben nem voltak elzárva attól, hogy jogorvoslati jogukkal éljenek, ezt meg is tették, a „valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás” {35/2013. (IX.22.) AB határozat, Indokolás [16]} lehetősége számunkra biztosított volt. Azzal összefüggésben, hogy a rendelkezésekre álló jogorvoslatra vonatkozó eljárási szabályokkal indítványozók nem értenek egyet, alkotmányjogi jelentőségű kérdés nem azonosítható. Az indítványozók a sérelmezett jogszabályi rendelkezések vonatkozásában előadott indokolásukat kizárólag a hatályos eljárásjogi rendelkezések szubjektív megítélésére, valamint a bíróságok jogalkalmazásával és jogértelmezésével kapcsolatos egyet nem értésükre alapozzák, mindezeket túl önálló alapjogi indokolást az indítvány egyik jelzett alapjog vonatkozásában sem tartalmaz.
- [28] (4) A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben foglaltakra is visszautasította. Az Alkotmánybíróságnak az indítvány visszautasítására tekintettel nem kellett döntenie az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján a végrehajtás felfüggesztése iránti előterjesztett kérelemről {lásd 3026/2022. (I. 19.) AB végzés, Indokolás [25]}.

Budapest, 2026. február 3.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró